

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Р4г. 18/16
10.05.2016. године
Нови Сад

Апелациони суд у Новом Саду, судија Јелица Бојанић Керкез, у правној ствари предлагача **Л.М.** из Н.С., ради заштите права на суђење у разумном року, дана 10.05.2016. године, донео је:

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача којим је тражио да се утврди да је њему повређено право на суђење у разумном року у оставинском поступку иза пок. Л.С., у предмету Основног суда у Новом Саду О.5460/14 и одреди рок у коме ће се донети одлука, те одреди новчана накнада предлагачу због повреде права на суђење у разумном року у износу од 400.000,00 динара.

Образложење

Решењем Врховног касационог суда Р4г. 229/2015 од 28.01.2016. године делимично је одбачен као недозвољен захтев предлагача М.Л. из Н.С. за заштиту права на суђење у разумном року, и то у односу на парнични поступак који се водио пред Апелационим судом у Новом Саду у предмету Гж. 1419/2014, а уступљени су списи предмета Р4г. 229/2015 Апелационом суду у Новом Саду ради одлучивања о захтеву предлагача за заштиту права на суђење у разумном року у оставинском поступку који се води пред Основним судом у Новом Саду у предмету О.5460/14.

Према стању у спису достављеном на надлежност овом суду, предлагач М.Л. поднео је дана 14.12.2015. године захтев за заштиту права на суђење у разумном року у односу на предмет Основног суда у Новом Саду О.5460/2014. По тада поднетом захтеву поступа се применом чл.8а-8в Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/2008...101/2013) у вези са чл.30 ст.2 Закона о ванпарничном поступку.

Ради оцене о основаности поднетог захтева у односу на оставински предмет у ком поступак није био окончан на дан подношења захтева за заштиту права на суђење у разумном року, овај суд утврђује чињенице чијом оценом долази до закључка о неоснованости поднетог захтева.

На основу извршеног увида у спис Основног суда у Новом Саду О.5460/14 (ранији број О. 12203/10), прибављен на службену употребу из Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду (на који орган је овај суд упућен при непосредном ургирању достављања списка из Основног суда у Новом Саду), а коме је истог дана и враћен након извршеног увида, те непосредног увида у уписник и спис Вишег суда у Новом Саду Гж. 2629/15, утврђено је следеће:

Иза пок. С.(А.)Л. из Н.С., преминулог ... године, покренут је оставински поступак 23.07.2010. године, достављањем суду смртовнице. У смртовници су наведени законски наследници синови М.Л. са означеном адресом у Н.С. и С.Л., П. на М. или К. Предмет је носио ознаку О. 12203/10.

Дана 8.10.2010. године заказано је рочиште за 17.11.2010. године, на које је приступио Л.М. Достава за Л.С. није уредно исказана, а није ни била могућа због непотпуне адресе. На рочишту 17.11.2010. године проглашен је тестамент оставиоца сачињен дана 18.05.2006. године и наследник Л.М. дао је наследничку изјаву да признаје правну ваљаност писменог тестаamenta оставитеља и да се прихвата наследства по тестаменту. Суд је на том рочишту донео решење да ће следеће рочиште заказати након што наследник Л.М. достави тачну адресу за другог наследника. Података нема да је адреса достављена од стране наследника.

Суд је дописом од 16.03.2011. године затражио од МУП ПС П. да се достави извештај о адреси наследника М.С., али због непотпуних генералија није се успела утврдити адреса тог лица.

Суд је заказао рочиште за 16.05.2011. године на ком је Л.М. означио за Л.С. датум и место рођења.

Затим је суд службеним путем преко МУП-а, органа који је извршио теренску проверу, обавештен дана 25.05.2011. године о месту на ком борави Л.С. и где је запослен. Дакле, активношћу суда утврђена је адреса наследника и тек од 25.05.2011. године створени су услови да се и други наследник позове да узме учешће у оставинском поступку.

Суд је дана 16.06.2011. године заказао рочиште за 30.07.2011. године. На рочишту, с прилогом пуномоћја издатог од Л.Ш., адвокат С.И. је у његово име дала изјаву да он признаје правну ваљаност писменог тестаamenta и тражи нужни део. Тестаментални наследник Л.М. оспорио је право на нужни део законском наследнику Л.С. и предложио да се оставински поступак прекине и упути на парницу, што је суд прихватио по решењу саопштеном на рочишту, према потписаном записнику са тог рочишта.

Образложено решење којим је одређен прекид оставинског поступка и тестаментални наследник Л.М. упућен на парницу против Л.Ш., ради оспоравања права на нужни део, достављено је Л.М. 29.08.2011. године. Против тог решења Л.М. је изјавио жалбу препоручено 10.09.2011. године, а затим поднео допуну жалбе са прилозима 12.09.2011. године. Жалба је достављена пуномоћнику другог наследника 10.10.2011. године, а допуна жалбе 4.11.2011. године.

У даљем, спис је достављен Вишем суду у Новом Саду 8.02.2012. године. Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж. 195/12 од 29.08.2012. године одбијена је жалба Л.М. и потврђено решење Основног суда у Новом Саду О. 12203/10 од 12.07.2011. године. Спис је враћен Основном суду у Новом Саду дана 16.07.2012. године, са примерцима другостепене одлуке. Решење другостепеног суда достављено је Л.М. 1.10.2012. године и Л.Ш. 28.09.2012. године.

Л.Ш. је преко новоангажованог адвоката с примерком пуномоћја, поднеском од 16.09.2014. године обавестио оставински суд да је парница окончана и предложио да се оставински поступак настави. Приложена је пресуда Апелационог суда у Новом Саду

Гж. 1419/14 од 8.07.2014. године којом су одбијене жалбе тужиоца Л.М. и потврђене првостепене одлуке донете у парници. Наиме, правноснажно је одбијен тужбени захтев Л. за утврђење да су Л.Ш. и његова ћерка И.С. недостојни за наслеђивање и да они не могу наследити пок. Л.С.

У оставинском поступку заказано је рочиште за 3.11.2014. године, на које је приступио Л.Ш., а изостали Л.М. и његов пуномоћник; одређено је да се поступак настави и са тог рочишта је заказано следеће рочиште за 9.12.2014. године. Предмет је добио ознаку О. 5460/14.

На рочиште 9.12.2014. године приступио је само Л.М. и то рочиште није одржано уз констатацију о штрајку адвоката (обустави рада).

Уследили су поднесци Л.М. којим он обавештава суд да је уложио ванредни правни лек на пресуду Апелационог суда у Новом Саду Гж. 1419/14 од 8.07.2014. године и предложио суду да сачека наставак поступка, те поднесак Л.Ш. којим тражи да се закаже рочиште у оставинском поступку.

Дана 1.04.2015. године суд је заказао рочиште за 28.04.2015. године. На рочишту 28.04.2015. године Л.М. предложио је да се сачека одлука по ванредном правном леку у парници, а Л.Ш. се томе противио и предложио да се донесе решење о наслеђивању. Оставинска расправа је закључена.

Решењем Основног суда у Новом Саду О. 5460/14 од 28.04.2015. године, на заоставштини оставиоца Л.С. коју чини двособан стан у Н.С. у ул. ... (ближи подаци означени у том решењу) оглашен је као једини тестаментални наследник Л.М., син оставиоца и утврђено је право на нужни део у корист Л.Ш., сина оставиоца, тако да заоставштину стана наслеђују Л.М. у $\frac{3}{4}$ дела и Л.Ш. у $\frac{1}{4}$ дела. Решење о наслеђивању је отправљено 11.05.2015. године и достављено пуномоћнику наследника Л.М. дана 26.05.2015. године и пуномоћнику наследника Л.Ш. дана 14.05.2015. године.

Против решења од 28.04.2015. године Л.М. је изјавио жалбу препоручено 10.06.2015. године и допуну жалбе поднео 15.06.2015. године.

Жалба Л.М. достављена је пуномоћнику Л.Ш. дана 23.06.2015. године и допуна жалбе је достављена дана 20.07.2015. године.

У Виши суд у Новом Саду предмет је примљен на жалбено решавање 7.10.2015. године.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж. 2629/2015 од 2.02.2016. године одбачен је предлог за прекид жалбеног поступка као недозвољен, а жалба тестаменталног наследника Л.М. одбијена и решење Основног суда у Новом Саду О. 5460/14 од 28.04.2015. године потврђено је. Другостепено решење са предметом отправљено је из Вишег суда 25.02.2016. године. По враћању предмета основном суду, тај суд је експедовао другостепено решење дана 3.03.2016. године.

Дакле, по окончању парнице са тражењем утврђења недостојности за наслеђивање, настављен је оставински поступак и окончан, правноснажно 2.02.2016. године.

Захтев предлагача Л.М. за заштиту права на суђење на суђење у разумном року поднет је 14.12.2015. године. Тада се предмет Основног суда у Новом Саду О. 5460/14 налазио у Вишем суду у Новом Саду где је носио ознаку Гж. 2629/15. Предмет је достављен Вишем суду у Новом Саду на решавање по жалби Л.М. против првостепеног решења од 28.04.2015. године. По жалби изјављеној 10.06.2015. године, донета је другостепена одлука дана 2.02.2016. године, којом је оставински поступак окончан.

Непосредним увидом у спис Вишег суда у Новом Саду Гж. 2629/15 утврђено је још и то да се тестаментални наследник Л.М. обратио том суду поднеском од 4.05.2016. године у ком износи наводе о незадовољству исходима парничног и оставинског поступка.

За оцену тврдње подносиоца о повреди права на суђење у разумном року, као права прописаног чл.32 Устава Републике Србије, узимају се као меродавни критеријуми укупне дужине трајања поступка, поступање суда, држања учесника поступка, а нарочито подносиоца захтева за заштиту права и значај предмета поступка за његове учеснике. За анализу релевантни су показатељи да је оставински поступак покренут 23.07.2010. године, смртвоницом са непотпуним подацима о адреси једног наследника, да се одговарајућим активностима суда дошло до адресе наследника 25.05.2011. године, да је на рочишту 30.07.2011. године предлагач Л.М. оспорио захтев другог наследника за нужни део на заоставштини којом је оставилац располагао у корист предлагача и да је стога предлагач упућен на покретање парничног поступка, решењем које је предлагачу достављено 29.08.2011. године, против којег се његова жалба показала неоснованом и одбијена је решењем Вишег суда у Новом Саду Гж. 195/12 од 29.08.2012. године. Због упућивања на парницу која је вођена, оставински поступак је био у прекиду од 30.07.2011. године до 3.11.2014. године. Настављен је по предлогу другог учесника оставинског поступка из поднеска од 16.09.2014. године. У настављеном оставинском поступку, по одговарајућој динамици судских радњи дошло се до ситуације донетог решења о наслеђивању 28.04.2015. године, насупрот противљења предлагача да се заврши поступак расправљања заоставштине. Поступак по његовој жалби пред Вишим судом у Новом Саду окончан је без повреде рока прописаног одредбом чл.383 ст.2 ЗПП-а, као и претходни жалбени поступак пред тим судом. У виду имајући околности које су утицале на ток и дужину трајања оставинског поступка вођеног пред Основним судом у Новом Саду, у ком је у два наврата решавао и инстационо Виши суд у прихватљивим роковима, закључено је да предлагачу није повређено право на суђење у разумном року, који је правноснажно окончан 2.02.2016. године. Следствено томе, одбијени су као неосновани захтеви предлагача за утврђење повреде права, налагање рока за окончање поступка и новчану накнаду.

На основу изложеног, у смислу чл. 8а, 8б и 8в Закона о уређењу судова и чл. 30 ст. 2 Закона о ванпарничном поступку, одлучено је као у изреци.

С У Д И Ј А
Јелица Бојанић Керкез,с.р.
з.т.о.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против овог решења може се изјавити жалба
Врховном касационом суду у року од 15
дана. Жалба се подноси путем овог суда
у два примерка.

